ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

zo 6. novembra 2008 *

Vo veci C-381/07,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Conseil d'État (Francúzsko) zo 4. júna 2007 a doručený Súdnemu dvoru 8. augusta 2007, ktorý súvisí s konaním:

Association nationale pour la protection des eaux et rivières — TOS

proti

Ministère de l'Écologie, du Développement et de l'Aménagement durables,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia J.-C. Bonichot, J. Makarczyk, P. Kūris (spravodajca) a L. Bay Larsen,

generálny advokát: J. Mazák,
tajomník: B. Fülöp, referent,

* Jazyk konania: francúzština.

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 26. júna 2008,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Association nationale pour la protection des eaux et rivières — TOS, v zastúpení: P. Jeanson, podpredseda tohto združenia,

— francúzska vláda, v zastúpení: G. de Bergues a A.-L. During, splnomocnení zástupcovia,

— talianska vláda, v zastúpení: I. M. Braguglia, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci P. Gentili, avvocato dello Stato,

— holandská vláda, v zastúpení: M. de Grave, splnomocnený zástupca,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: S. Pardo Quintillán a J.-B. Laignelot, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 6 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/11/ES z 15. februára 2006 o znečistení spôsobenom určitými nebezpečnými látkami vypúšťanými do vodného prostredia Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 64, s. 52).

2 Tento návrh podal Conseil d'État v rámci žaloby z dôvodu zneužitia právomoci, ktorú podal Association nationale pour la protection des eaux et rivières — TOS a ktorou sa domáha zrušenia najmä dekrétu č. 2006-881 zo 17. júla 2006, ktorým sa mení a dopĺňa dekrét č. 93-743 z 29. marca 1993 týkajúci sa nomenklatúry úkonov podliehajúcich povoleniu alebo ohláseniu podľa článku 10 zákona č. 92-3 z 3. januára 1992 o vode a dekrét č. 94-354 z 29. apríla 1994 týkajúci sa zón rozdelenia vôd (JORF z 18. júla 2006, s. 10786), ako aj dekrét č. 2006-942, z 27. júla 2006, ktorým sa mení nomenklatúra klasifikovaných zariadení (JORF z 29. júla 2006, s. 11336).

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

3 Smernica 2006/11, ktorá sa v súlade so svojím článkom 1 písm. a) uplatňuje najmä na vnútrozemské povrchové vody, to znamená podľa jej článku 2 písm. a) na „všetky stojace alebo tečúce sladké povrchové vody nachádzajúce sa na území jedného alebo viacerých členských štátov", uvádza vo svojich odôvodneniach č. 6 až 8:

„(6) Kvôli zabezpečeniu účinnej ochrany vodného prostredia Spoločenstva je potrebné vytvoriť prvý zoznam, nazvaný zoznam I, obsahujúci určité jednotlivé látky vybrané hlavne na základe ich toxicity, perzistencie a bioakumulácie s výnimkou tých, ktoré sú biologicky neškodné, alebo ktoré sa rýchle premieňajú na látky biologicky neškodné, a druhý zoznam, nazvaný zoznam II, obsahujúci látky, ktoré majú škodlivý vplyv na vodné prostredie, ktorý však môže byť

obmedzený na určitú oblasť a závisieť od charakteru a lokality vôd, do ktorých sa takéto látky vypúšťajú. Akékoľvek vypúšťanie týchto látok musí podliehať predchádzajúcemu povoleniu, ktoré špecifikuje emisné normy.

(7) Znečistenie vypúšťaním rôznych nebezpečných látok uvedených v zozname I sa musí odstrániť…

(8) Je potrebné znížiť znečistenie vôd spôsobené látkami zo zoznamu II. Na dosiahnutie tohto cieľa by mali členské štáty vypracovať programy, ktoré obsahujú environmentálne normy kvality týkajúce sa vody, prijaté v súlade s existujúcimi smernicami Rady. Emisné normy uplatňované pre uvedené látky by mali byť vypočítané podľa týchto environmentálnych noriem kvality.“

4 Článok 3 smernice 2006/11 stanovuje:

„Členské štáty podniknú primerané kroky na odstránenie znečistenia vôd uvedených v článku 1 nebezpečnými látkami zo skupín látok zo zoznamu I prílohy I (ďalej len ‚látky zo zoznamu I‘), ako aj na zníženie znečistenia uvedených vôd nebezpečnými látkami zo skupín látok zo zoznamu II prílohy I (ďalej len ‚látky zo zoznamu II‘) v súlade s touto smernicou.“

5 Podľa článku 6 smernice 2006/11, ktorého text je zhodný s textom smernice Rady 76/464/EHS zo 4. mája 1976 o znečistení spôsobenom určitými nebezpečnými látkami vypúšťanými do vodného prostredia spoločenstva (Ú. v. ES L 129, s. 23; Mim. vyd. 15/001 s. 56), ktorú zrušila smernica 2006/11:

„1. S cieľom zníženia znečistenia vôd uvedených v článku 1 látkami zo zoznamu II, vytvoria členské štáty programy, pri zavedení ktorých sa použijú najmä prostriedky uvedené v odsekoch 2 a 3.

2. Všetky vypúšťania do vôd uvedených v článku 1, ktoré môžu obsahovať akékoľvek látky zo zoznamu II, budú vyžadovať predchádzajúce povolenia príslušného orgánu v príslušnom členskom štáte, v ktorom budú stanovené emisné normy. Takéto normy budú založené na environmentálnych normách kvality, ktoré budú stanovené podľa toho, ako je uvedené v odseku 3.

3. Programy uvedené v odseku 1 budú obsahovať environmentálne normy kvality pre vody stanovené existujúcimi smernicami Rady.

…“

6 Zoznam II tried a skupín látok uvedených v prílohe I smernice 2006/11 uvedený v článkoch 3 a 6 uvedenej smernice uvádza vo svojom bode 8 látky, ktoré majú nepriaznivý vplyv na množstvo kyslíka, najmä amoniak a nitráty.

7 Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES z 23. októbra 2000, ktorou sa stanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva (Ú. v. ES L 327, s. 1; Mim. vyd. 15/005 s. 275, ďalej len „rámcová smernica o vode"), ktorá predchádza smernici 2006/11, ale ktorej ustanovenia v súlade s článkom 22 ods. 2 rámcovej smernice o vode nahradia ustanovenia poslednej uvedenej smernice s účinnosťou od 22. decembra 2013, uvádza vo svojom článku 11 toto:

„1. Každý členský štát zabezpečí pre každé správne územie povodia alebo pre časť medzinárodného správneho územia povodia na svojom území zavedenie programu opatrení, so zreteľom na výsledky analýz požadovaných podľa článku 5, pre dosiahnutie cieľov stanovených podľa článku 4…

2. Každý program opatrení bude zahŕňať ‚základné' opatrenia špecifikované v odseku 3, a v prípade potreby ‚doplnkové' opatrenia.

3. ‚Základné opatrenia' sú minimálne požiadavky, ktoré treba splniť a ktoré pozostávajú z:

…

g) požiadavky predchádzajúcej regulácie vypúšťaní z bodových zdrojov, ktoré môžu spôsobiť znečistenie vôd, ako je zákaz vypúšťania znečisťujúcich látok do vody, alebo na predchádzajúceho povolenia alebo registrácie založenej na všeobecne záväzných pravidlách stanovujúcich reguláciu emisií pre príslušné znečisťujúce látky, vrátane regulácií v súlade s článkami 10 a 16…"

8 Článok 22 ods. 3 písm. b) rámcovej smernice o vode obsahuje toto prechodné opatrenie:

„Na účely článku 7 smernice 76/464/EHS môžu členské štáty uplatniť princípy na identifikáciu problémov znečistenia a látok, ktoré ich zapríčiňujú, zavádzanie noriem kvality a prijímanie opatrení, ktoré sú uvedené v tejto smernici."

Vnútroštátna právna úprava

9 Pod názvom „Voda a vodné prostredie" ustanovenia zákonníka o životnom prostredí, ktoré sa týkajú povolenia a ohlásenia zariadení, diel, práce a činnosti, majú za cieľ podľa článku L. 211-1 tohto zákonníka umožniť trvalo udržateľné a vyvážené využívanie vodného zdroja a súčasne zabezpečiť okrem iného ochranu vôd a boj proti znečisteniu. Článok L. 211-2 zákonníka o životnom prostredí najmä stanovuje, že všeobecné pravidlá ochrany kvality a rozdelenia povrchových vôd sú určené dekrétom Conseil d'État. V súlade s týmto článkom tieto všeobecné pravidlá stanovujú najmä normy kvality a opatrenia nevyhnutné na obnovenie a ochranu tejto kvality, podmienky, za ktorých môžu zakázať alebo upraviť pretekanie, odtoky, vypúšťanie priame alebo nepriame náplavy látky a všeobecnejšie akúkoľvek skutočnosť, ktorá môže zhoršiť kvalitu vôd a vodného prostredia, ako aj podmienky, za ktorých možno uložiť opatrenia nevyhnutné na ochranu tejto kvality. Ako doplnok týchto všeobecných pravidiel vnútroštátne ustanovenia alebo osobitné ustanovenia, ktoré sa vzťahujú na určité časti územia, sú na základe článku L. 211-3 toho istého zákonníka tiež stanovené dekrétom Conseil d'État.

10 Článok L. 214-1 zákonníka o životnom prostredí stanovuje:

„Ustanovenia článkov L. 214-2 až L. 241-6 sa vzťahujú na zariadenia, ktoré sa nenachádzajú v nomenklatúre klasifikovaných zariadení, diela, práce a činnosti uskutočňované na nedomáce účely každou fyzickou alebo právnickou, súkromnou alebo verejnou osobou, a ktoré spôsobujú… pretekanie, odtoky, priame alebo nepriame, chronické alebo občasné vypúšťanie alebo náplavy, aj keď neznečisťujúce."

11 Podľa článku L. 214-2 prvého odseku zákonníka o životnom prostredí:

„Zariadenia, diela, práce alebo činnosti uvedené v článku L. 214-1 sú vymedzené v nomenklatúre založenej dekrétom Conseil d'Etat po vydaní stanoviska Comité national de l'eau a podliehajú povoleniu alebo ohláseniu v závislosti od nebezpečenstiev, ktoré predstavujú, a závažnosti ich účinkov na zdroje vody a vodné ekosystémy s ohľadom najmä na existenciu zón a obvodov zriadených na ochranu vody a vodného prostredia."

12 Článok L. 214-3 zákonníka o životnom prostredí stanovuje:

„I. Zariadenia, diela, práce a činnosti, ktoré môžu predstavovať nebezpečenstvo pre verejné zdravie a bezpečnosť, poškodzovať voľný prietok vôd, znižovať vodné zdroje, podstatne zvyšovať riziko povodní, závažne narúšať kvalitu alebo rozmanitosť vodného prostredia, najmä zarybnenia, podliehajú povoleniu správneho orgánu.

…

II. Zariadenia, diela, práce a činnosti, ktoré nemôžu spôsobovať takéto nebezpečenstvá podliehajú ohláseniu a musia aj napriek tomu dodržiavať ustanovenia vyplývajúce z článkov L. 211-2 a L. 211-3.

V lehote stanovenej dekrétom Conseil d'État môže správny orgán namietať voči navrhnutej operácii, ak sa ukáže, že je nezlučiteľná s riadiacou schémou využitia a správy vôd, alebo zasahuje do záujmov uvedených v článku L. 211-1 v takom stupni závažnosti, že žiadne ustanovenie by neumožnilo nápravu. Práce nemôžu začať pred uplynutím tejto lehoty.

Ak dodržiavanie záujmov uvedených v článku L. 211-1 nie je zabezpečené výkonom vykonávacích ustanovení k článkom L. 211-2 a L. 211-3, správny orgán môže kedykoľvek uložiť vyhláškou akékoľvek nevyhnutné osobitné ustanovenia.

…“

13 Články R. 214-32 až R. 214-40 zákonníka o životnom prostredí obsahujú ustanovenia uplatniteľné na operácie, ktoré podliehajú ohláseniu. Ohlásenie musí byť zaslané podľa prvého z týchto článkov prefektovi dotknutého okresu alebo okresov, ktorý v lehote pätnástich dní od doručenia ohlásenia zašle v súlade s článkom R. 214-33 toho istého zákonníka ohlasovateľovi, ak je ohlásenie neúplné, potvrdenie o dodaní, v ktorom uvedie chýbajúce dokumenty alebo informácie, alebo ak je ohlásenie úplné, potvrdenie o ohlásení, v ktorom uvedie buď dátum, ku ktorému, pokiaľ nebude vznesená námietka, môže byť navrhovaná operácia vykonaná, alebo nevznesenie námietky, čo umožňuje

vykonať takúto operáciu okamžite. To isté ustanovenie stanovuje, že k tomuto potvrdeniu o ohlásení je prípadne pripojená kópia všeobecných uplatniteľných ustanovení. Článok R. 214-35 uvedeného zákonníka stanovuje prefektovi dvojmesačnú lehotu na vznesenie námietky voči operácii, ktorá podlieha ohláseniu; táto lehota začína plynúť od doručenia úplného ohlásenia.

14 Dotknuté zariadenia, diela, práce a činnosti musia podľa článku R. 214-38 zákonníka o životnom prostredí byť umiestnené, uskutočnené alebo prevádzkované v súlade so spisovým materiálom ohlásenia a prípadne s osobitnými ustanoveniami uvedenými v článkoch R. 214-35 a R. 214-39 tohto zákonníka. Posledný uvedený článok stanovuje, že ohlasovateľ môže požiadať prefekta o zmenu ustanovení uplatniteľných na zariadenie, pričom prefekt rozhodne výnosom a môže uložiť túto zmenu aj na základe článku L. 214-33 II tretieho odseku uvedeného zákonníka. Okrem toho článok R. 214-40 rovnakého zákonníka stanovuje, že akákoľvek zmena vykonaná ohlasovateľom v projekte, ktorý ohlásil, a ktorá môže spôsobiť významnú zmenu v spise o pôvodnom ohlásení, musí byť oznámená prefektovi pred jej uskutočnením, pričom prefekt si môže vyžiadať nové ohlásenie, ktoré podlieha rovnakým formálnym požiadavkám ako pôvodné ohlásenie.

15 Dekrét č. 2006-881, ktorého zrušenie sa žiada vo veci samej, prepracoval nomenklatúru uvedenú v článku L. 214-2 ods. 1 zákonníka o životnom prostredí, ktorá je uvedená v prílohe článku R. 214-1 tohto zákonníka pod názvom „Nomenklatúra operácií podliehajúcich povoleniu alebo ohláseniu podľa článkov L. 214-1 až L. 214-3 zákonníka o životnom prostredí“. Podľa stĺpca 3.2.7.0 tejto zmenenej a doplnenej nomenklatúry chovateľstvá sladkovodných rýb (ďalej len „chovy rýb“) patria odteraz z dôvodu poriadku a bezpečnosti v oblasti vôd do ohlasovacieho konania, zatiaľ čo predtým boli podriadené povoľovaniu alebo ohlasovaniu podľa toho, či boli dôvodom pre štúdiu, alebo správy o vplyve.

16 Ďalej podľa článku L. 511-1 zákonníka o životnom prostredí patria do pôsobnosti ustanovení tohto zákona o zariadeniach klasifikovaných na ochranu životného prostredia zariadenia, ktoré môžu predstavovať nebezpečenstvo alebo nevýhody najmä pre verejné zdravie, bezpečnosť a zdravotnú starostlivosť, pre poľnohospodárstvo, ako aj pre ochranu prírody a životného prostredia. Tieto zariadenia sú na základe uplatnenia článku L. 511-2 toho istého zákonníka vymedzené v nomenklatúre klasifikovaných zariadení, ktorá ich podriaďuje povoleniu prefekta alebo ohláseniu podľa závažnosti nebezpečenstiev alebo nevýhod, ktoré môže predstavovať ich prevádzkovanie.

17 Dekrét č. 2006-942, ktorého zrušenie sa navrhuje vo veci samej, zmenil túto nomenklatúru. Vyplýva z neho, že chovy rýb podliehajú povoleniu z dôvodu poriadku a bezpečnosti zariadení klasifikovaných na ochranu životného prostredia len vtedy, ak ich ročná výrobná kapacita je vyššia ako 20 ton.

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

18 Association nationale pour la protection des eaux et rivières — TOS uvádza na podporu svojich žalôb o zrušenie dekrétov č. 2006-881 a 2006-942 v konaní pred Conseil d'État, že uvedené dekréty porušili ustanovenia článku 6 smernice 2006/11.

19 Po tom, ako vnútroštátny súd zdôraznil, že vypúšťania chovu rýb obsahujú amoniak a nitráty, t. j. látky, ktoré patria do zoznamu II, a že článok 6 smernice 2006/11 podriaďuje vypúšťania, ktoré môžu obsahovať takéto látky, predbežnému povoleniu stanovujúcemu emisné normy, vo svojom rozhodnutí konštatuje, že s výnimkou tých zariadení, ktorých ročná výrobná kapacita je vyššia ako 20 ton, ktoré sú podriadené

povoleniu z dôvodu právnych predpisov o zariadeniach klasifikovaných na ochranu životného prostredia, sú chovy rýb ako také podriadené len režimu ohlásenia.

20 Vnútroštátny súd však uvádza, že tento režim vzhľadom na všeobecne známu málo znečisťujúcu povahu zariadení chovu rýb spočíva na cieli zjednodušenia správnych konaní a lepšieho rozdelenia kontrolných prostriedkov. Zdôrazňuje, že prefekt má právo v rámci tohto režimu podať námietku proti prácam, ktoré môžu začať až po uplynutí dvojmesačnej lehoty, a môže rozhodnúť o nepodaní námietky pripojením technických predpisov, ktoré umožňujú chrániť záujmy uvedené v článku L. 211-1 zákonníka o životnom prostredí najmä stanovením hraničných emisných hodnôt znečisťujúcich výrobkov. Domnieva sa, že za týchto podmienok otázka, či sa môže článok 6 smernice 2006/11 vykladať tak, že umožňuje členským štátom zaviesť takýto režim, spôsobuje závažné ťažkosti.

21 Práve preto Conseil d'État rozhodol o prerušení konania o žalobných návrhoch na zrušenie dekrétu č. 2006-881, ktorý podriaďuje chovy rýb režimu ohlásenia z dôvodu poriadku a bezpečnosti v oblasti vôd, ako aj o žalobe o zrušenie dekrétu č. 2006/942 a položil Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Môže sa článok 6 smernice 2006/11… vykladať tak, že umožňuje členským štátom po prijatí podľa tohto článku programov zníženia znečisťovania vôd, ktoré zahŕňajú environmentálne normy kvality, zaviesť pre niektoré zariadenia považované za málo znečisťujúce ohlasovací režim doplnený o tieto normy a o právo správneho orgánu podať námietku proti začatiu využívania alebo právo vymedziť hraničné hodnoty vypúšťania pre dotknuté zariadenie[?]“

O prejudiciálnej otázke

22 Na účely odpovede na položenú otázku treba po prvé zdôrazniť, že predmetom smernice 2006/11 nie je podriadenie začatia výkonu prevádzkových činností, u ktorých hrozí riziko vypúšťania nebezpečných látok do vodného prostredia, osobitnému režimu povolenia alebo ohlásenia v závislosti od vlastností uvedených prevádzkových činností. Naopak, zameriava sa, ako vyplýva najmä z jej odôvodnenia č. 6 až 8 a takisto z jej článku 3, na odstránenie znečistenia vôd patriaceho do jej pôsobnosti látkami zo zoznamu I a na zníženie znečistenia tých istých vôd spôsobených látkami zo zoznamu II, ako sú amoniak a nitráty. Cieľom smernice 2006/11 teda nie je zaviazať členské štáty prijať opatrenia špecificky uplatniteľné na určité prevádzkové jednotky alebo zariadenia ako také, ale uložiť im povinnosť prijať primerané opatrenia na odstránenie alebo zníženie znečistenia vôd spôsobených vypúšťaniami, ktoré môžu obsahovať nebezpečné látky, a to podľa povahy týchto látok.

23 S cieľom znížiť znečistenie vôd látkami zo zoznamu II stanovuje článok 6 smernice 2006/11 najmä to, že členské štáty vytvoria programy, ktoré obsahujú environmentálne normy kvality pre vody stanovené existujúcimi smernicami Rady, pokiaľ existujú. Na účely výkonu týchto programov uvedený článok 6 stanovuje vo svojom odseku 2, že všetky vypúšťania do vôd uvedených v článku 1 tejto smernice, ktoré môžu obsahovať jednu z týchto látok, budú vyžadovať predchádzajúce povolenie príslušného orgánu v príslušnom členskom štáte, v ktorom budú stanovené emisné normy vypočítané v závislosti od environmentálnych noriem kvality.

24 Po druhé treba zdôrazniť, že smernica 2006/11 nestanovuje žiadnu výnimku z pravidla zakotveného v jej článku 6 ods. 2. Z dôvodov uvedených v bode 22 tohto rozsudku toto ustanovenie nerozlišuje podľa vlastností zariadenia, ktoré vypúšťajú látky, najmä podľa toho, či sú zariadenia považované za veľmi, alebo málo znečisťujúce. Nerozlišuje tiež podľa množstva vypúšťania. Preto režim ohlásenia, ako je opísaný v otázke položenej

vnútroštátnym súdom, môže byť považovaný za povolený podľa článku 6 smernice 2006/11 len vtedy, ak ukladá príslušnému správnemu orgánu povinnosť prijať vo všetkých prípadoch vypúšťania rozhodnutie, ktoré možno považovať za rovnocenné predbežnému povoleniu v zmysle tohto článku.

25 Okrem toho však, že musí byť vydané pred akýmkoľvek vypustením, ktoré môže obsahovať jednu z látok zo zoznamu II, povolenie upravené článkom 6 ods. 2 smernice 2006/11 musí stanoviť emisné normy vypočítané v závislosti od environmentálnych noriem kvality uvedených v programe prijatom členským štátom v súlade s odsekmi 1 a 3 uvedeného článku. Súdny dvor už mnohokrát rozhodol, že z článku 7 ods. 2 smernice 76/464, ktorého znenie je zhodné so znením článku 6 ods. 2 smernice 2006/11, vyplýva, že povolenia musia obsahovať emisné normy uplatňované pre jednotlivé vypúšťania, ktoré boli povolené a odhadnuté v závislosti na predbežne stanovených kvalitatívnych cieľoch v programe v zmysle odseku 1 uvedeného článku 7 určeného na ochranu predmetných nížinných tokov a vodných ciest (pozri najmä rozsudok z 2. júna 2005, Komisia/Írsko, C-282/02, Zb. s. I-4653, bod 68 a citovanú judikatúru). Súdny dvor tiež spresnil, pokiaľ sa týka toho istého článku 7 ods. 2, že práve v závislosti od kvalitatívnych cieľov, ktoré stanovuje takýto program na základe skúmania prijímajúcich vôd, musia byť vypočítané emisné normy stanovené v predbežných povoleniach (pozri rozsudok z 25. mája 2000, Komisia/Grécko, C-384/97, Zb. s. I-3823, bod 41).

26 Z toho vyplýva, že predbežné povolenie v zmysle článku 6 ods. 2 smernice 2006/11 predpokladá skúmanie v každom konkrétnom prípade všetkých žiadostí podaných na tento účel a nemôže byť urobené mlčky (pozri, pokiaľ ide najmä o článok 7 smernice 76/464, rozsudok zo 14. júna 2001, Komisia/Belgicko, C-230/00, Zb. s. I-4591, bod 16).

27 Na jednej strane je totiž osobitné a predbežné skúmanie každého zamýšľaného vypúšťania, ktoré môže obsahovať látky zo zoznamu I, nevyhnutné na uskutočnenie programov zníženia znečistenia vôd prijatých členskými štátmi v súlade s článkom 6 ods. 1 smernice 2006/11, podľa ktorého podriadenie akéhokoľvek vypúšťania takejto povahy predbežnému povoleniu predstavuje jeden z prostriedkov uskutočnenia týchto programov. Takéto skúmanie je tiež nevyhnutné preto, aby sa v každom prípade povoleného vypúšťania stanovené emisné normy určili v závislosti od environmentálnych noriem kvality obsiahnutých v týchto programoch, ktorých cieľom je obmedzenie vypúšťaní obsahujúcich jednu alebo viacero látok patriacich do zoznamu II. Toto skúmanie vyžaduje okrem iného posúdenie konkrétneho stavu prijímajúcich vôd, ktorý treba zohľadniť pri určení emisných noriem. Na druhej strane mlčky udelené povolenie nemôže byť zlučiteľné s požiadavkou stanovenia emisných noriem, určených podľa vyššie opísaných postupov, v predbežnom povolení.

28 Vzhľadom na tieto úvahy režim ohlásenia, akým je režim vo veci samej, doplnený o pripomenutie environmentálnych noriem kvality obsiahnutých v programoch zníženia znečistenia vôd a o právo správneho orgánu podať námietku proti začatiu využívania alebo o právo vymedziť hraničné hodnoty vypúšťania pre dotknuté zariadenie, nemôže spĺňať požiadavky uvedené v článku 6 smernice 2006/11, keďže nezaručuje, že všetky vypúšťania, ktoré môžu obsahovať látku patriacu do zoznamu II, sú predbežne dôvodom na osobitné skúmanie, ktoré vedie k stanoveniu vhodných emisných noriem určených v závislosti od uplatniteľných environmentálnych noriem kvality a od konkrétneho stavu prijímajúcich vôd. Takýto režim neukladá teda povinnosť príslušnému správnemu orgánu prijať rozhodnutie, ktoré by mohlo byť považované za rovnocenné predbežnému povoleniu v zmysle článku 6 ods. 2 smernice 2006/11.

29 Navyše ani existencia všeobecných pravidiel ochrany kvality povrchových vôd, ako aj vnútroštátnych ustanovení alebo osobitných ustanovení, ktoré sa vzťahujú na určité časti územia, ako ich stanovujú jednak články L. 211-2 a L. 211-3 zákonníka o životnom prostredí a tiež ustanovenia uplatniteľné na chovy rýb stanovené vyhláškou prijatou podľa informácií uvedených v priebehu pojednávania 1. apríla 2008, aj keď sú doplnené o sankcie, ani doručenie ohlasovateľovi kópie všeobecných uplatniteľných ustanovení, ako to stanovuje článok R. 214-33 toho istého zákonníka, nemôže odstrániť nedostatok,

ktorý spočíva v tom, že nie sú stanovené emisné normy uplatniteľné pre jednotlivé vypúšťania, ktoré by boli určené v závislosti od prijatých environmentálnych noriem kvality a konkrétneho stavu prijímajúcich vôd.

30 Preto v rozpore s tým, čo tvrdí francúzska vláda, režim ohlásenia, akým je režim vo veci samej, nie je doplnený o ustanovenia, ktoré ho môžu v praxi prirovnať k režimu zjednodušeného povolenia, ktorý stanovuje článok 6 smernice 2006/11.

31 Zo súhrnu vyššie uvedených úvah vyplýva, že v rozpore s tým, čo tvrdili francúzska, holandská a talianska vláda vo svojich písomných alebo ústnych pripomienkach, režim ohlásenia doplnený o právo námietky, aj keď spočíva na cieli, akým je zjednodušenie správnych konaní a lepšie rozdelenie kontrolných prostriedkov, ako je to vo veci samej, nemožno považovať za rovnocenný režimu predbežného povolenia, ktorý stanovuje článok 6 smernice 2006/11.

32 Tento záver nemožno spochybniť tvrdením, ktoré uviedla holandská vláda počas pojednávania a s ktorým súhlasí tiež francúzska vláda, založeným na rámcovej smernici o vode.

33 Bezpochyby členské štáty môžu odteraz na základe prechodného ustanovenia zakotveného v článku 22 ods. 3 písm. b) rámcovej smernice o vode uplatňovať na účely článku 6 smernice 2006/11 „zásady stanovené [rámcovou smernicou o vode] na identifikáciu problémov znečistenia a látok, ktoré ich zapríčiňujú, zavádzanie noriem kvality a prijímanie opatrení“. Obzvlášť, ako Komisia Európskych spoločenstiev pripomenula počas pojednávania, článok 11 ods. 3 písm. g) rámcovej smernice o vode umožňuje pre vypúšťanie z bodových zdrojov, ktoré môžu spôsobiť znečistenie, prijať najmä režim zápisu a neukladá teda nevyhnutne povinnosť režimu predbežného povolenia.

34 Tento režim zápisu sa však zriaďuje, aj to len prechodne, len v rámci uplatnenia rámcovej smernice o vode. Uvedený režim zápisu však nemožno uplatňovať nezávisle od ostatných opatrení, ktoré stanovuje táto smernica — ktorých existencia v kontexte predmetu veci samej nevyplýva ani z rozhodnutia vnútroštátneho súdu, ani z pripomienok predložených francúzskou vládou —, a najmä predpokladá, ako to vyplýva z článku 11 tejto smernice, predbežnú identifikáciu územia povodia, uskutočnenie analýz pre každý z nich, ako aj vypracovanie programu opatrení zohľadňujúceho výsledky týchto analýz rovnako, ako aj vymedzenie kontrol emisií pre príslušné znečisťujúce látky.

35 Zo všetkých predchádzajúcich úvah preto vyplýva, že na položenú otázku treba odpovedať tak, že článok 6 smernice 2006/11 nemožno vykladať tak, že umožňuje členským štátom po prijatí podľa tohto článku programov zníženia znečisťovania vôd, ktoré zahŕňajú environmentálne normy kvality, zaviesť pre niektoré zariadenia považované za málo znečisťujúce ohlasovací režim doplnený o tieto normy a o právo správneho orgánu podať námietku proti začatiu prevádzkovania alebo o právo vymedziť hraničné hodnoty vypúšťania pre dotknuté zariadenie.

O trovách

36 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

Článok 6 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/11/ES z 15. februára 2006 o znečistení spôsobenom určitými nebezpečnými látkami vypúšťanými do vodného prostredia Spoločenstva nemožno vykladať tak, že umožňuje členským štátom po prijatí programov zníženia znečisťovania vôd podľa tohto článku, ktoré zahŕňajú environmentálne normy kvality, zaviesť pre niektoré zariadenia považované za málo znečisťujúce ohlasovací režim doplnený o tieto normy a o právo správneho orgánu podať námietku proti začatiu prevádzkovania alebo o právo vymedziť hraničné hodnoty vypúšťania pre dotknuté zariadenie.

Podpisy